

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Typ posudku: oponent

Autor/ka práce: Barbora Musilová

Název práce: Životní situace vysokoškolských studentů z hlediska dospělosti

Vedoucí práce: Doc. Milan Tuček, CSc

Oponent/tka: Doc. PhDr. Pavel Kuchař, CSc

Navržené hodnocení: dobře

Zdůvodnění Vašeho hodnocení práce (zejména výhrad a kritických připomínek) rozepište podle níže uvedených kritérií.

1. Je cíl práce (výzkumná otázka) jasně formulován a odpovídají mu závěry? Je práce vhodně strukturována?

Základní výzkumnou otázkou je, „jak vnímají studenti vysokých škol sami sebe jako dospělé a do jaké míry se cítí být dospělými s ohledem na svůj způsob života“. K jejímu zodpovězení autorka zvolila kvalitativní přístup, bohužel až příliš rozmělněný šíří sledovaných témat. Práce tak budí dojem, že byla původně koncipována jako kvantitativní šetření, avšak autorka se nakonec rozhodla pro sérii rozhovorů. V projektu práce navíc slibovala, že zjištěná data budou komparována s daty z kvantitativního výzkumu, k tomu ovšem nedošlo. Přitom taková data jsou dostupná ze série výzkumů vysokoškolských studentů, realizovaných Centrem pro studium vysokého školství v publikaci Vysokoškolský student v České republice 2005.

2. Opírá se autor/ka o dostatek literatury relevantní tématu práce? Využívá i cizojazyčné texty?

Práce využívá českou i zahraniční odbornou literaturu, ovšem spíše k obecnějším tématům. S výjimkou statistik nechává zcela stranou literaturu o studentech vysokých škol, jak z produkce zmíněného CSVŠ či Střediska vzdělávací politiky, tak i tu, která se zabývá studenty jednotlivých vysokých škol (UK Praha, MU Brno, VŠB-TU Ostrava ad.).

3. Jaká je kvalita použitých dat nebo zdrojů (včetně jejich výběru, sběru a popisu) a metod jejich analýzy?

Autorka provedla sérii 11 rozhovorů, zahrnujících jak polostandardizovanou část, tak část narativní. Výběr respondentů není nijak popsán, autorka doslova píše „respondenty jsem vybrala nahodile..“ (s.31). Co si pod tím představit, nevím.

Zpracování rozhovorů je dobré úrovní, autorka se ovšem bohužel nevyhnula téměř tradičnímu problému tohoto přístupu, kterým je doslovný přepis rozhovorů. Dnes již i pravověrní zastánci kvalitativních přístupů (Konopásek) zastávají názor, že doslovný přepis není nejvhodnější, zejména z důvodu možné dehonestace respondenta. Uvádění doslovných citací vět, vytržených z kontextu, má totiž za následek, že respondent leckdy vypadá jako blbec (viz např. s. 54 – 56).

4. Jaká je kvalita argumentů, o něž autor/ka opírá závěry, k nimž dospěl/a?

Jak jsem již uvedl, vlastní zpracování rozhovorů je na dobré úrovni. S ohledem na šíři záběru se ovšem poněkud ztrácí orientace na ústřední problém, kterým je vnímání dospělosti. Dozvíme se tak spoustu zcela podružných detailů (např. že student nahradil dobu strávenou u počítače hraním na hudební nástroje – s. 58), ale jak to přispívá k objasnění výzkumné otázky nikoliv.

5. Jsou v práci autorova/autorčina tvrzení a zjištění jasně odlišena od tvrzení a zjištění převzatých?

Teoretická část je zpracována na standardní přehledové úrovni, autorka důsledně odlišuje své závěry od přejetých. Empirická část je interpretována dobře.

6. Jaká je úroveň odkazového aparátu, jazyka a dalších formálních náležitostí?

Práce je psána dobrým jazykem, po formální stránce se jí dá vyčíst řada překlepů včetně zmatku v číslování kapitol.

7. Jiné přednosti a/nebo nedostatky, které neodpovídají výše uvedeným kritériím (jsou-li jaké).

Jelikož se výzkumy vysokoškolských studentů zabývám desítky let musím konstatovat, že mě přečtení práce nic nového nepřineslo.

8. Náměty na diskuzi při obhajobě práce.

Jak by autorka operacionalizovala svoji výzkumnou otázku pro kvantitativní výzkum na rozdíl od postupu, který použila ve svém šetření?

Celkové hodnocení práce:

dobře

Datum:

Podpis: